

กุศโลบาย

ความชาญฉลาดของท่านอย่างหนึ่ง ซึ่งถ้ามองในแง่ของงานทางโลกต้องยกให้คุณยายเป็นยอดของผู้เฒ่า เพราะกุศโลบายในการฝึกกำลังรักษาความสามัคคีของหมู่คณะของท่านนั้นแหลมคมนัก

ตลอดเวลาของการสร้างวัด เราลุยกันมาตลอดแทบไม่มีเวลาปรึกษากัน พอมีคนมากเข้าก็แบ่งงานกันไปทำ พระทุกรูปแบ่งหน้าที่ไปเป็นหัวหน้าคุมงานทุกอย่าง ตั้งแต่บ้ายจนค้ำ ตอนเช้าเท่านั้นที่ต้องนั่งสมาธิทุกรูป จริง ๆ แล้วงานทุกส่วนแม้จะแยกกันไปทำ ก็ควรมีโอกาสปรึกษาหารือกันเป็นช่วง ๆ มีเวลาพบกันแน่นอนคือเวลาฉันเท่านั้น ส่วนเวลาเพลไปจนค้ำเป็นช่วงเวลาที่ห่างกันนานมากสำหรับงานเร่งด่วนซึ่งอาจเกิดปัญหาได้ง่าย แต่แล้วคุณยายก็มีวิธีการป้องกันปัญหาจนได้

คุณยายขอร้องพระทุกรูปว่า

“๕ โมงเย็นต้องมาฉันน้ำปานะของยายนะ ให้ยายได้บุญบ้าง”

ได้ฟังอย่างนี้พวกเราจะมีหรือจะขัด เมื่อคุณยายบอกอยากได้บุญจากพระลูกศิษย์ทุกรูปจึงมีเวลาพบกันอีกช่วงหนึ่งคือ ๕ โมงเย็น

ได้ปรึกษาหารือเรื่องงานกันอีกพักหนึ่งต่อหน้าคุณยาย ตอนนั้นอาตมาไม่รู้สึกอะไร นอกจากนึกว่าคุณยายอยากได้บุญ

ต่อมาระยะหลัง ๆ เมื่ออาตมาช่วยเจ้าอาวาสบริหารวัดมานานพอสมควร จึงเห็นความสำคัญของการประชุมว่ามีมาก แล้วก็มาจุกคิดได้ว่า จริง ๆ แล้ว ต้นคิดเรื่องนี่คือคุณยายอาจารย์ ผู้ไม่เคยเรียนทฤษฎีการบริหารมาก่อนเลย....

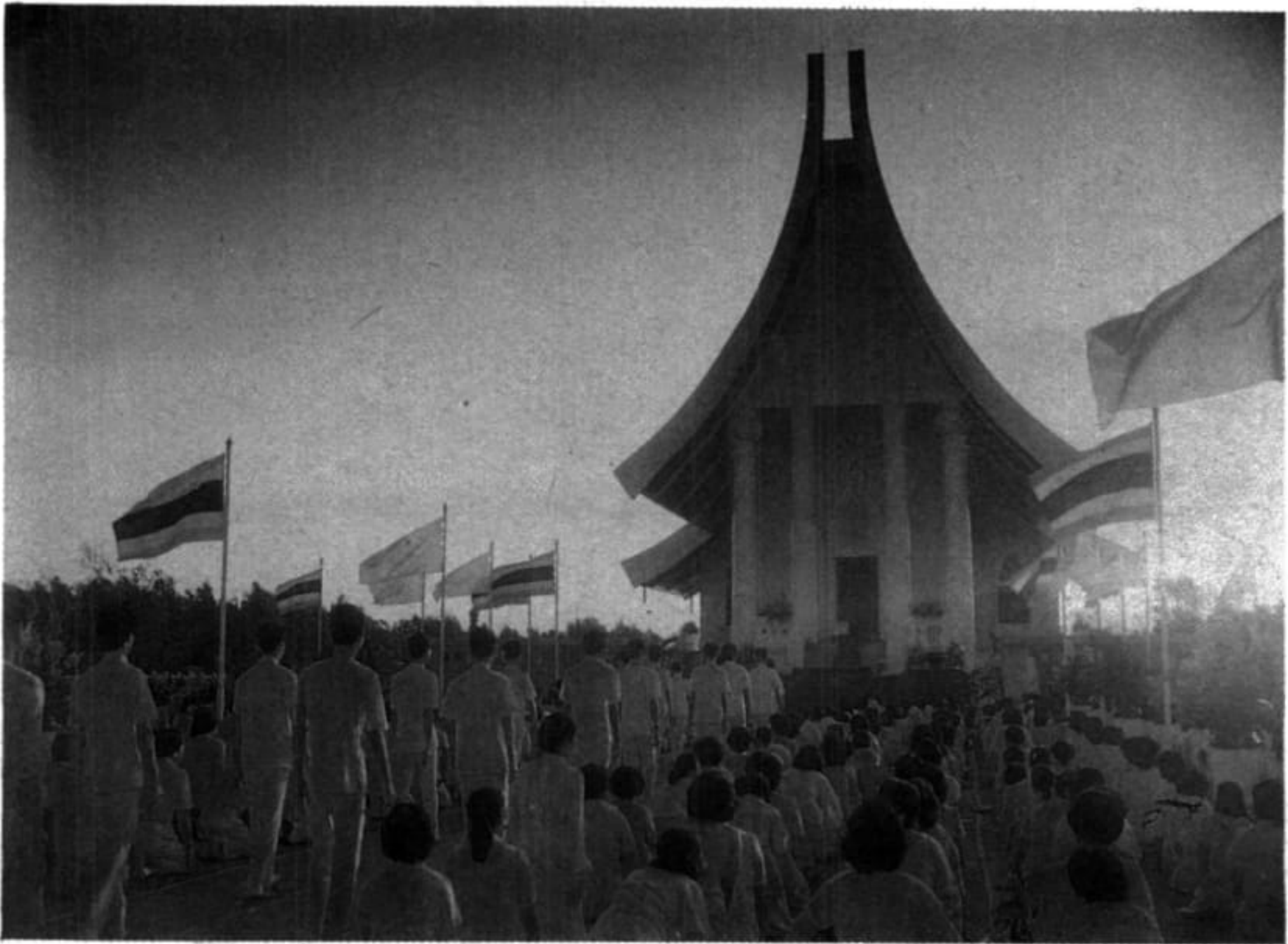
หวนคิดไปถึงตอนที่อาตมาและทีมงานสร้างวัดหลายคนยังไม่ได้บวช เราคุยเรื่องปรับพื้นที่ วางแผนงานกันมาก มีเรื่องทู่เถียงกันบ่อยในที่ประชุมเพราะความเห็นไม่ลงรอยกัน คุณยายไม่ได้เข้าร่วมประชุมด้วยแต่มาคอยเสียบ ๆ เคียง ๆ สังเกตการณ์ ถ้าเห็นทำไม่ดี ชื่นให้ประชุมต่อไปคงต้องทะเลาะกันแน่ ท่านสั่งให้หยุดประชุมทันที แต่ท่านให้หยุดแบบนิ่ม ๆ เราก็ดีอกับท่านไม่ได้ เช่นบอกว่า

“เรื่องที่ประชุม คงอีกยาวนะกว่าจะจบ มานั่งสมาธิเอาบุญ สะเอียดกันก่อนเถอะ”

พวกเราก็ต้องงดการประชุมไปนั่งสมาธิ นั่งไปได้ประมาณ ๒ ชั่วโมงใจก็ใส พอเลิกนั่ง ก็ประชุมกันต่อไปด้วยความราบรื่น เพราะใจผ่องใสกันหมดทุกคนแล้ว

บางเรื่องที่มีเคঁาจะขัดแย้งกันรุนแรง พอเราเตรียมจะประชุม คุณยายจะพูดเปรยตักหน้าทันที

“วันนี้อากาศไม่ดี ร้อนอบอ้าว จะมาประชุมอะไร ไว้แดดร่มลมตกค่อยประชุมกัน ตอนนี้นำนั่งสมาธิสัก ๒-๓ ชั่วโมงดีกว่า”

บางทีก็บอกว่า

“วันนี้อย่าเพิ่งประชุมเลย มาช่วยกันจัดดอกไม้บูชาพระ-
พุทธเจ้ากันดีกว่า”

ตกลงบางครั้งจนถึงกลางคืนก็ยังไม่ได้ประชุม รุ่งเช้าคุณยาย
ชวนนั่งสมาธิต่ออีก เรื่องบางเรื่องท่านชะลอเวลาด้วยวิธีนี้ไปถึง ๒-๓
วัน จึงได้ประชุม ซึ่งเมื่อถึงเวลานั้น ทุกคนได้นั่งสมาธิต่อเนื่องกันมา
นานจนกระทั่งใจใสทั่วกันแล้ว เรื่องที่ประชุมถึงจะเห็นไม่ตรงกันอย่างไร
ก็อมชอมกันได้ เพราะต่างใจใสใจละเอียดกันแล้วทั้งนั้น

นี่แหละคุณยาย อ่านหนังสือก็ไม่ออก แต่รอบรู้สารพัด
ฝีมือแก้ไขสถานการณ์หาใครเทียบยาก เพราะท่าน จึงทำให้ทุกอย่าง
เข้ารูปเข้ารอย เป็นน้ำหนึ่งใจเดียว และสำเร็จได้รวดเร็ว เราสามารถ
กล่าวได้เต็มปากว่า “วัดพระธรรมกายสร้างได้เพราะคุณยายแท้ๆ”